

bij wie zij onder behandeling is bijvoorbeeld ziek uitvalt, dan moet voor de opvolgend arts of waarnemend arts uit het medisch dossier te ondernemen zijn wat medisch gezien de stand van zaken is en welke handelingen er hebben plaatsgevonden alsook wat er tussen arts en patiënt besproken en afgesproken is.

Ten derde vind ik het navolgende van de beoordeling van klachtonderdeel 6 door het Centraal Tuchtcollege interessant. In het beroepschrift en tijdens de zitting in beroep heeft klaagster gesteld dat de arts haar na de behandelingen telkens op haar voorhoofd heeft gekust. De arts heeft tijdens de zitting in beroep verklaard dat hij zich niet kan herinneren dat hij klaagster op haar voorhoofd heeft gekust. Desgevraagd heeft de arts wel verklaard dat het in het verleden is voorgekomen dat hij patiënten een handkus heeft gegeven, maar dat hij dat niet meer doet. Het Centraal Tuchtcollege vindt – geleid op de verklaring van klaagster die door de arts onvoldoende is weersproken – voldoende aannemelijk dat de arts klaagster op haar voorhoofd heeft gekust.

Waar klaagster stelt dat de arts haar na de behandelingen telkens op het voorhoofd heeft gekust en de arts zich niet kan herinneren dat hij klaagster op haar voorhoofd heeft gekust, vindt het Centraal Tuchtcollege het gestelde voldoende aannemelijk en daarmee wordt dit klachtonderdeel gegrond verklaard in verband met het hiermee overschreden hebben van een professioneel in acht te nemen grens. De arts heeft met deze handelwijze onvoldoende rekening gehouden met de door hem in acht te nemen afstand in de zorgverlener-patiëntrelatie.

Tot slot (ten vierde) is wat het Centraal Tuchtcollege overweegt ten aanzien van klachtonderdeel 8 wat mij betreft voor iedere zorgverlener interessant en belangrijk om acht op te slaan. De arts voert aan dat hij vanaf de opening van zijn praktijk aangesloten is geweest bij een klachtenregeling. Bovendien heeft de arts klaagster in contact gebracht met de klachtenfunctionaris. De arts vindt het daarom niet begrijpelijk dat dit klachtonderdeel gegrond is verklaard.

Het Centraal Tuchtcollege overweegt dat een zorgaanbieder op grond van art. 13 lid 1 Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg (Wkkgz) schrif-

telijk een regeling treft voor een effectieve en laagdrempelige opvang en afhandeling van hem betreffende klachten. In het vierde lid van dit artikel is bepaald dat deze regeling op een geschikte wijze onder de aandacht van patiënten en hun vertegenwoordigers wordt gebracht. Het Centraal Tuchtcollege overweegt dat de arts klaagster (uiteindelijk) wel in contact heeft gebracht met de klachtenfunctionaris, maar dat de arts – nog daargelaten de vraag of hij daadwerkelijk bij een klachtenregeling was aangesloten – heeft nagelaten om de klachtenregeling op passende wijze onder de aandacht van klaagster te brengen. Zo heeft de arts de klachtenregeling niet kenbaar gemaakt op zijn website. Ook anderszins is niet gebleken dat de arts aan klaagster heeft verteld of bericht dat hij was aangesloten bij een klachtenregeling.

Mr. V.C.A.A.V. Daniels
Advocaat bij VvAA Legal en redactielid van Tijdschrift Tuchtrecht

14

Geen spontane fiscale advisering door de notaris vereist

Gerechtshof Amsterdam
18 oktober 2022, 200.302.683/01,
ECLI:NL:GHAMS:2022:2968
(mr. J.W.M. Tromp, mr. C.H.M. van Altena,
mr. S.V. Viveen)
Noot Mr. M.C.J. Höfelt

Notarieel recht. Zorgplicht notaris. Informeren/waarschuwen voor fiscale gevolgen.

[Art. 17 Wna]

Klagers - executeurs en bewindvoeders over een nalatenschap - verwijten een notaris dat hij onzorgvuldig heeft gehandeld bij het verlijden en passeren van het testament van erflater. Zij stellen dat de notaris erflater had moeten wijzen op de inwerkingtreding en fiscale gevolgen van de Wet uitfasering pensioen in eigen beheer en overige fiscale pensioenmaatregelen (Wup). Zij menen dat de notaris had moeten verifiëren of erflater een fiscaal deskundige had geraadpleegd en

zo niet, hem had moeten adviseren dat alsnog te doen.

Zowel de Kamer voor het notariaat als de Notaris-kamer van het hof Amsterdam oordelen dat de klacht ongegrond is. De notaris heeft onder de omstandigheden van dit geval aan zijn zorgplicht voldaan. Hij heeft voldoende aannemelijk gemaakt – aan de hand van zijn dossier-aantekeningen – dat hij niet wist of redelijkerwijs kon weten dat de B.V. van erflater een pensioenregeling in eigen beheer had. Daarom was er voor de notaris geen aanleiding om bij erflater aan te dringen op voorafgaand advies van een fiscaal adviseur. Het enkele feit dat de Wup in werking was getreden, was geen aanleiding voor verdergaand onderzoek voor de notaris, hij kon immers redelijkerwijs niet weten dat de B.V. waarvan erflater enig aandeelhouder was een pensioenregeling in eigen beheer had.

1 [appellant 1],

wonende te [woonplaats 1],

2. [appellant 2],

wonende te [woonplaats 2],

appellanten,

gemachtigde: mr. J.C.T. Papeveld, advocaat te Waalwijk,

tegen

mr. [geïntimeerde],

notaris te [vestigingsplaats],

geïntimeerde,

gemachtigde: mr. M.A. van der Pool, advocaat te Amsterdam.

Partijen worden hierna klagers (afzonderlijk: klager 1 en klager 2) en de notaris genoemd.

Hof:

1 De zaak in het kort

De notaris heeft in december 2017 een testament gepasseerd van de overleden zwager van klagers (hierna: erflater). Erflater was enig aandeelhouder van een besloten vennootschap. Deze vennootschap had een pensioenregeling in eigen beheer. Een half jaar voor het passeren is de Wet uitfasering pensioen in eigen beheer en overige fiscale pensioenmaatregelen (hierna: de Wup) in werking getreden. De notaris heeft volgens klagers in strijd met zijn zorgplicht gehandeld doordat hij niet met de fiscaal nadelige gevolgen van deze wet rekening heeft gehouden.

2 Het geding in hoger beroep

2.1. Klagers hebben op 10 november 2021 een beroepschrift – met bijlage – en op 9 februari 2022 een aanvullend beroepschrift – met bijlagen – bij het hof ingediend tegen de beslissing van de kamer voor het notariaat in het ressort Arnhem-Leeuwarden (hierna: de kamer) van 14 oktober 2021 (ECLI:NL:TNORARL:2021:56).

2.2. De notaris heeft op 22 april 2022 een verweerschrift bij het hof ingediend.

2.3. Het hof heeft van de kamer de stukken van de eerste aanleg ontvangen.

2.4. Klagers hebben op 22 juni 2022 een aanvullende productie ingediend.

2.5. De zaak is behandeld ter openbare terechtzitting van het hof van 7 juli 2022. Klager 1, vergezeld van zijn gemachtigde, en de notaris, vergezeld van zijn gemachtigde, zijn verschenen en hebben het woord gevoerd; de gemachtigden aan de hand van aan het hof overgelegde spreek-aantekeningen.

3 Feiten

Het hof verwijst voor de feiten naar hetgeen de kamer in de bestreden beslissing heeft vastgesteld. Partijen hebben tegen de vaststelling van de feiten door de kamer geen bezwaar gemaakt, zodat ook het hof van die feiten uitgaat.

De feiten komen neer op het volgende.

3.1. Op 21 december 2017 heeft de notaris een testament van erflater (de zwager van klagers) gepasseerd.

3.2. Bij dit testament zijn klagers benoemd tot executeurs en bewindvoerders over de nalatenschap. Verder is de [X] Stichting (hierna: de Stichting) tot enig erfgenaam benoemd, behoudens de legaten aan de zussen van erflater (een bedrag in contanten van vijf procent van het zuivere saldo van de nalatenschap).

3.3. Ten tijde van het verlijden en het passeren van het testament was erflater enig aandeelhouder van de besloten vennootschap [bedrijf] B.V. (hierna: de B.V.) De B.V. had een pensioenregeling in eigen beheer.

3.4. Op 9 mei 2020 is erflater overleden.

3.5. Klagers hebben hun benoeming tot executeur aanvaard.

4 De klacht

Klagers verwijten de notaris – kort samengevat – dat hij bij het verlijden en passeren van het testament van 21 december 2017 heeft gehandeld in

strijd met zijn zorgplicht. De notaris had erflater moeten wijzen op de inwerkingtreding van de Wup per 1 juli 2017 en de fiscale gevolgen daarvan voor de Stichting als erfgenaam van de nalatenschap in verband met de pensioenreserve in de B.V. De notaris had zeker moeten stellen dat erflater een fiscaal deskundige had geraadpleegd en hem, indien dit niet het geval was, moeten adviseren dat alsnog te doen.

5 Beoordeling

5.1. De kamer heeft in de bestreden beslissing de klacht van klagers tegen de notaris ongegrond verklaard.

Uitbreiding klacht

5.2. Anders dan klagers stellen in hun beroepschrift, is de klacht door de kamer juist en volledig weergegeven. De klachtomschrijving bevat alle elementen die door klagers in het klaagschrift zijn genoemd.

5.3. Voor zover klagers in hoger beroep hun klacht hebben willen uitbreiden, geldt op grond van artikel 107 lid 4 van de Wet op het notarisambt dat het hof een aan hem voorgelegde zaak opnieuw in volle omvang behandelt. Dit betekent dat alleen de klachten die in het klaagschrift zijn geformuleerd in beschouwing worden genomen. De in hoger beroep nieuw geformuleerde klachten zullen daarom niet-ontvankelijk worden verklaard.

Beoordeling klacht

5.4. De notaris heeft aangevoerd dat hij op 20 juli 2017 een gesprek met erflater heeft gehad over een gewenste wijziging in zijn op dat moment reeds bestaande testament dat door een andere notaris was verleden en gepasseerd. Tijdens dat gesprek gaf erflater aan dat hij een legataris uit zijn testament wenste te schrappen en gaf hij aan de notaris de opdracht zijn testament dienovereenkomstig te wijzigen. Voor het overige wenste erflater geen materiële wijzigingen in zijn testament en die zijn zodoende ook niet aangebracht. Dit blijkt uit de gespreksnotitie die de notaris in eerste aanleg heeft overgelegd. Omdat erflater het voor het doel van de specifieke en beperkte wijziging van het testament niet relevant vond om de omvang en de samenstelling van zijn vermogen en de nalatenschap te bespreken, heeft hij de notaris daar niet over ingelicht. De notaris was wel op de hoogte van het bestaan van een besloten vennootschap waarbij een stichting administratiekantoor – Stichting Administratiekantoor [be-

drijf] (hierna: de STAK) – optrad als aandeelhouder en erflater zelf als certificaathouder (en tevens als bestuurder van de STAK), maar dat had uitsluitend te maken met het feit dat erflater de STAK in zijn testament had aangewezen als executeur. Meer informatie heeft erflater daarover niet aan de notaris verstrekt en heeft hij ook niet willen verstrekken.

Enkele maanden na de wijziging van het testament heeft erflater de notaris opnieuw ingeschakeld in verband met de STAK. Op 14 november 2017 heeft daarover een bespreking tussen erflater en de notaris plaatsgevonden. Tijdens die bespreking werd duidelijk dat erflater de STAK wilde opheffen omdat die geen functie meer had. Omdat deze stichting nog als executeur in het testament was opgenomen, heeft erflater de notaris gevraagd om zijn testament nogmaals te wijzigen en in plaats van de STAK, de zwagers van erflater (klagers) in zijn testament als executeurs te benoemen. De wijziging was enkel door de ontbinding van de STAK ingegeven en verdere wijzigingen wenste erflater ook toen niet. De omvang en samenstelling van het vermogen en de nalatenschap heeft erflater wederom niet aan de orde willen stellen. Het gewijzigde testament is op 21 december 2017 gepasseerd. Dit is het laatst bekende testament van erflater, aldus de notaris.

5.5. De kamer heeft – kort gezegd – het volgende overwogen. De notaris heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat hij niet op de hoogte was van het feit dat de B.V. een pensioenregeling in eigen beheer had die omgezet was naar een oudedagsverplichting. Verder is niet gebleken van omstandigheden die zouden leiden tot de conclusie dat de notaris het bestaan van de pensioenregeling ergens uit heeft kunnen en moeten afleiden; de eerdere testamenten gaven hiertoe ook geen aanleiding. Om dezelfde redenen was er voor de notaris dus ook geen aanleiding om bij erflater aan te dringen op voorafgaand advies van een fiscaal adviseur.

5.6. Het hof sluit zich bij deze overwegingen aan en maakt die tot de zijne. In hoger beroep zijn geen feiten of omstandigheden naar voren gebracht die tot een ander oordeel kunnen leiden. De notaris heeft aan zijn onderzoeksplicht voldaan. De notaris heeft gevraagd naar de omvang en samenstelling van het vermogen van erflater, maar erflater heeft duidelijk te kennen gegeven dat hij daarin geen inzicht wilde verschaffen. De notaris heeft dat zorgvuldig gedocumenteerd in

de door hem overgelegde notitie van het gesprek met erflater op 20 juli 2017. Bij de tweede bespreking op 14 november 2017 tussen de notaris en erflater heeft erflater de omvang en de samenstelling van zijn vermogen weer niet aan de orde willen stellen blijkens de stellingen van de notaris. Het hof gaat hiervan uit, mede in aanmerking genomen dat deze opstelling van erflater aansluit bij die tijdens het gesprek op 20 juni 2017. Bijzondere omstandigheden die de notaris desondanks aanleiding hadden moeten geven voor verdergaand onderzoek zijn niet gesteld of gebleken. Enkel de inwerkingtreding van de Wup is niet zo'n omstandigheid, omdat de notaris, zoals uit het voorgaande volgt, voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij niet wist of redelijkerwijs kon weten dat de B.V. een pensioenregeling in eigen beheer had. Het hof is daarom, evenals de kamer, van oordeel dat de klacht ongegrond is.

5.7. De conclusie is dat het beroep faalt en dat de beslissing van de kamer zal worden bevestigd.

6 Beslissing

Het hof:

- verklaart de in hoger beroep nieuw geformuleerde klachten niet-ontvankelijk;
- bevestigt de bestreden beslissing.

NOOT

1) Over de verplichting voor de notaris om te wijzen op fiscale risico's schreef ik eerder in dit tijdschrift een noot: 'Notarieel relatieadvies om fiscale redenen: dat gaat te ver' bij een beslissing van de Kamer voor het notariaat te 's-Hertogenbosch d.d. 19 april 2021 (ECLI:NL:TNORSHE:2021:11, «TT» 2021/37). Dat deze concrete zorgplicht onder omstandigheden vergaand is, bleek wel uit die beslissing waar de notaris volgens de Kamer de fiscale gevolgen van een niet-geformaliseerde latrelatie met erflater had moeten bespreken. In appel heeft de Notariskamer van het hof, na intrekking van de klacht, de procedure ambtshalve voortgezet en de maatregel verzaard tot een berisping. De belangrijkste overweging van de Notariskamer van het hof was dat de *'conclusie is dat de notaris de erflater had moeten wijzen op het aanzienlijke verschil in de verschuldigde erfbelasting voor verkrijgende partners en andere verkrijgers'* (ro. 6.8 Notariskamer hof Amsterdam d.d. 14 de-

cember 2021, ECLI:NL:GHAMS:2021:3581, geannoteerd door mede-redactielid mr Maaldrink in «TT» 2022/18).

2) Anders dan in de meeste recente tuchtrechtelijke uitspraken over dit onderwerp (vgl. bijvoorbeeld: Notariskamer hof Amsterdam d.d. 21 mei 2015 (ECLI:NL:GHAMS:2012:BW6159), Notariskamer hof Amsterdam d.d. 30 mei 2017 (ECLI:NL:GHAMS:2017:1966/1967/1968) en Notariskamer hof Amsterdam d.d. 25 juni 2019 (ECLI:NL:GHAMS:2019:2747), pakt het in deze zaak wél gunstig uit voor de notaris. Zowel de Kamer voor het notariaat Arnhem-Leeuwarden (d.d. 14 oktober 2021, ECLI:NL:TNORARL:2021:56) als de Notariskamer van het hof Amsterdam hebben geoordeeld dat de notaris onder de omstandigheden van dit geval voldoende zorgvuldig heeft gehandeld. De notaris heeft in twee instanties – kennelijk dankzij (gespreks)notities – voldoende aannemelijk kunnen maken dat hij niet wist of redelijkerwijs niet kon weten dat de B.V. een pensioenregeling in eigen beheer had. Daarom was er voor de notaris geen aanleiding om bij erflater aan te dringen op voorafgaand advies van een fiscaal adviseur. Het enkele feit dat de Wup in werking was getreden, was geen aanleiding voor verdergaand onderzoek voor de notaris, omdat hij redelijkerwijs niet kon weten dat de B.V. waarvan erflater enig aandeelhouder was een pensioenregeling in eigen beheer had.

3) Uit deze uitspraak blijkt weer dat de feiten in dit soort zaken cruciaal zijn voor beantwoording van de vraag of de zorgplicht van een notaris zo ver reikt dat een notaris ook moet waarschuwen voor (eventuele) fiscale gevolgen. De hier relevante feiten blijken slechts beperkt uit de beslissingen van de Kamer voor het notariaat en de notariskamer van het hof Amsterdam. Ik houd het er voor dat erflater zich in juli 2017 tot de notaris heeft gewend met het verzoek zijn bestaande testament – verleden en gepasseerd door een andere notaris – beperkt te wijzigen: hij wilde (slechts) een legataris uit zijn testament schrappen. Voorafgaand aan het passeren van een nieuw testament, heeft erflater de notaris kennelijk in een bespreking laten weten dat hij het niet relevant vond om de notaris in te lichten over de omvang en samenstelling van zijn vermogen. Meer informatie dan dat erflater certificaathouder en bestuurder van een Stichting Administra-

tiekantoor (STAK) was, en dat deze STAK aandeelhouder van een besloten vennootschap was, kende de notaris niet.

4) Enkele maanden later heeft erflater zich kennelijk weer tot de notaris gewend, wederom met het verzoek een kleine wijziging in het testament door te voeren. Tijdens de bespreking met de notaris liet erflater weten dat hij de STAK wilde opheffen. In plaats van de STAK wilde hij zijn zwagers als executeurs benoemen. Wederom wilde erflater geen informatie met de notaris delen over de omvang en de samenstelling van de nalatenschap. Het gewijzigde testament is op 21 december 2017 gepasseerd.

5) Het lijkt voor de notaris in deze zaak goed te zijn afgelopen omdat hij zijn beperkte opdracht en de inhoud van de besprekingen zorgvuldig heeft vastgelegd in gespreksnotities. Daarmee kon hij voldoende aannemelijk maken dat hij niet wist of redelijkerwijs kon weten dat er sprake was van een pensioenregeling in eigen beheer. Ook notaris in de in par. 1 genoemde zaak voerde als verweer aan dat hij slechts een beperkte opdracht had: het opnemen van een legaat in het testament en niet de opdracht om (de erfstelling in) het eerdere testament te beoordelen of hierover te adviseren. Op dat punt was echter in beide instanties geoordeeld dat het feit dat de opdracht beperkt was, de notaris niet ontsloeg van de zwaarwegende zorgplicht die zij had om – in dat geval – de consequenties van de niet-geformaliseerde latrelatie van erflater en klaagster voor de heffing van de erfbelasting met erflater te bespreken om te kunnen vaststellen wat zijn wensen op dat punt waren. Het verschil tussen die zaak en de onderhavige zaak lijkt te zijn dat de notaris in deze zaak wél heeft gevraagd naar de omvang en de samenstelling van de nalatenschap en dat goed in zijn dossier heeft vastgelegd. De notaris in de in par. 1 genoemde zaak lijkt (aantoonbaar) onvoldoende bij de erflater met de latrelatie te hebben doorggevraagd, althans heeft dat niet aannemelijk kunnen maken. Haar verklaringen over de besprekingen met erflater waren ontwijkend en niet consistent; zij heeft geen dossieraantekeningen of gespreksverslag kunnen overleggen.

6) Alle feiten en omstandigheden zijn van belang voor het antwoord op de vraag of de zorgplicht

zover reikt dat een notaris ook moet waarschuwen voor (eventuele) fiscale gevolgen, althans partijen moet adviseren fiscaal advies in te winnen. Uit de tuchtrechtelijke jurisprudentie blijkt dat daarbij onder meer van belang zijn: de omvang van de opdracht aan de notaris, de deskundigheid van partijen en de vraag of partijen al dan niet worden bijgestaan door eigen (fiscaal) adviseurs en accountants.

7) Dit luistert vrij nauw. Zo zal bij een zeer beperkte opdracht aan de notaris, waarbij advisering door andere deskundige partijen plaatsvindt, van de notaris geen spontane advisering over mogelijke fiscale consequenties worden verlangd. Niettemin ligt de lat hoog voor de notaris. Hij moet in beginsel onderzoek doen naar en inzicht krijgen in alle omstandigheden van de cliënt. Er wordt in het algemeen van hem verlangd dat hij kennis draagt van de fiscale wetgeving die samenhangt met de door hem te verlijden transactie(s), maar het is afhankelijk van de omstandigheden en de soort transactie of het op de weg van de notaris ligt of hij (nader) onderzoek moet doen naar de fiscale gevolgen.

8) Zo nam de tuchtrechter het een (kandidaat-) notaris kwalijk dat zij niet op de hoogte was van de zogenaamde kunstregeling (waarbij erfbelasting met kunst kan worden betaald) (Kamer voor het notariaat Arnhem-Leeuwarden d.d. 22 december 2015, ECLI:NL:TNORARL:2015:64). In een andere procedure is overwogen dat de notaris in kwestie nader onderzoek had moeten doen naar de (stamrechten in de) vennootschap waarvan erflater enig aandeelhouder en bestuurder was, zodat hij erflater juist en volledig had kunnen informeren over de fiscale gevolgen van de beoogde ontbinding van die vennootschap (Kamer voor het notariaat te 's-Hertogenbosch d.d. 12 april 2021, ECLI:NL:TNORSHE:2021:7).

Gelukkig liep het voor de notaris in deze zaak gunstiger af, al had dit – met net iets andere feiten – heel anders kunnen uitpakken. Het feit dat erflater een BV heeft, zou voor een notaris in beginsel immers voldoende aanleiding moeten zijn om wél door te vragen naar een pensioenregeling. Kennelijk was deze erflater zo stellig dat hij niets over zijn vermogen wilde delen én heeft de notaris dit zó goed vastgelegd dat vast is komen te staan dat de notaris aan zijn onderzoeksplicht

heeft voldaan. Deze beslissing geeft dan ook niet alleen inzicht in de grenzen van de informatie- en waarschuwingsplicht over fiscale gevolgen, maar laat ook weer eens zien hoeveel waarde de tuchtrechter aan het belang van goede dossiervorming hecht.

Mr. M.C.J. Höfelt

Advocaat bij TACT Advocaten – Tuchtrecht Aansprakelijkheid Compliance & Training – en redactielid van Tijdschrift Tuchtrecht.

15

Afluisteren (passeer)gesprek tussen moeder en notaris geen kennisneming van handelen en nalaten verweerster

Kamer voor het notariaat Arnhem-Leeuwarden
22 december 2022, C/05/404050 KL RK 22-58,
ECLI:NL:TNORARL:2022:45
(mr. D. Vergunst, mr. C.J.M. Hendriks, mr. H.J.T. Vos)
Noot Mr. G.L. Maaldrink

Notarieel tuchtrecht. Geluidsofname. Kennisneming van het later verweten handelen en nalaten.

[Art. 93 lid 1 jo. 99 lid 21 Wna]

Klager heeft heimelijk een geluidsofname gemaakt van de woordenwisseling met zijn moeder en zijn zuster in aanwezigheid van de toegevoegd notaris en van het (passeer)gesprek tussen zijn moeder en de toegevoegd notaris. Dat gesprek mondt uit in de ondertekening van het testament. Het maken en opgeslagen houden van de opname wordt niet als kennisneming van het later verweten handelen en nalaten van de toegevoegd notaris aangemerkt. De kamer oordeelt dat klager eerst van de inhoud van het – nadien niet herroepen of gewijzigde – testament heeft kunnen kennisnemen na het overlijden van zijn moeder. Met de afwijzing van het bezwaar van verweerster daartegen laat de kamer de geluidsofname (grotendeels) wel als bewijsmiddel toe en benut deze als (mede-)onderbouwing voor de gegrondverklaring. Het transcript van dat deel van de geluids-

opname dat het passeergesprek tussen de toegevoegd notaris en testatrice weergeeft wordt door de kamer echter buiten beschouwing gelaten.

[K.],

wonende te [...],

klager, tegen

[N.],

toegevoegd notaris te [...].

Partijen worden hierna respectievelijk klager en de toegevoegd notaris genoemd.

Kamer:

1. Het verloop van de procedure

1.1 Het verloop van de procedure blijkt uit

– de klacht, met bijlagen, van 24 mei 2022

– de aanvullende stukken van klager van 30 mei 2022

– het verweer van de toegevoegd notaris van 13 juni 2022

1.2 De klachtzaak is ter zitting van 7 november 2022 behandeld, waarbij zijn verschenen klager enerzijds en de toegevoegd notaris anderzijds. Klager heeft een pleitnotitie overgelegd.

2. De feiten

2.1 Uit het huwelijk van de ouders van klager zijn vier kinderen geboren, te weten [E.], [K.], [D.] en [V.].

2.2 In 1980 is klagers zus [D.] overleden.

2.3 [K.] heeft in 1990 het ouderlijk huis verlaten om op zich zelf te gaan wonen.

2.4 De vader van klager, [P.], is overleden op 6 augustus 1992.

2.5 [V.] heeft het ouderlijk huis verlaten in 1999.

2.6 Klager is in januari 2018 opnieuw in de ouderlijke woning gaan wonen.

2.7 De moeder van klager (hierna: moeder of erflaatster) heeft op 6 september 2018 bij testament over haar nalatenschap beschikt.

2.8 [K.] heeft zonder voorafgaande toestemming van betrokkenen geluidsofnames gemaakt van het op 6 september 2018 gevoerde gesprek tussen de toegevoegd notaris en erflaatster, voorafgaand aan de ondertekening van het testament.

2.9 Moeder is overleden op 11 februari 2021.

2.10 Na het overlijden van erflaatster heeft [K.] een afschrift van haar testament ontvangen en is hem gebleken dat met het testament van 6 september 2018 zijn broer [E.] tot enig erfgenaam benoemd is. Verder zijn er – volgens [K.] niet aan